

F. t. l. om dobb.beskatn.overensk. vedr. Danmarks Reg. og Den sydafrikanske Republiks Reg.

overensstemmelse med det danske forhandlingsoplæg, hvorefter disse ydelser som almindelig regel bør kunne beskattes i den stat, hvorfra ydelsen betales.

I stk. 1 bestemmes, at pensioner, livrenter o.l. ydelser kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende.

Stk. 1 skal imidlertid sammenholdes med stk. 2 og stk. 3, der i meget vidt omfang danner undtagelse til den i stk. 1 opstillede regel.

I henhold til stk. 2 er det således *kun* kildestaten, der kan beskatte alle betalinger, som en person modtager i henhold til denne stats sociallovgivning. Hermed er Danmark sikret ret til at beskatte folkepensioner, invalidepensioner o.l., der udbetales herfra til personer, der er hjemmehørende i Sydafrika.

I stk. 3 er det bestemt, at den stat, hvorfra pensioner, livrenter o.l. udbetales (kildestaten), uanset bestemmelsen i stk. 1, kan beskatte disse ydelser i alle tilfælde, hvor en person har boet i denne stat før han blev hjemmehørende i den anden stat. Herved er sikret, at den stat, der har indrømmet fradrag for indbetalingerne til pensionen m.v., også har ret til at beskatte udbetalingerne.

Stk. 4 indeholder en definition af udtrykket »livrenter«.

Artikel 19. Offentligt hverv.

Vederlag m.v., der udbetales af staten, amter og kommuner for hverv, udført for denne stat m.v., kan kun beskattes i denne stat.

Hvis vederlaget imidlertid udbetales til en person, der er hjemmehørende i og arbejder i den anden stat, samt er statsborger i denne anden stat, eller ikke blev hjemmehørende i denne stat med det formål at udføre hvervet, kan bopælsstaten dog beskatte vederlaget.

Som et praktisk eksempel kan nævnes en lokalan-sat ved en ambassade.

Hvis en dansk statsborger, der bor i Danmark, bliver ansat som kok ved den sydafrikanske ambassade, eller en svensk statsborger, der bor i Danmark bliver ansat samme sted som chauffør, kan Danmark beskatte den pågældendes løn fra ambassaden.

Hvis den svenske statsborger ikke allerede boede i Danmark da han fik ansættelsen ved ambassaden, men flytter hertil for at arbejde for denne, er det derimod Sydafrika, der kan beskatte hans løn, jf. stk. 1.

Offentlige pensioner, der udbetales af stat, amt eller kommune som følge af et tidligere bestående tjenesteforhold (tjenestemandspensioner), kan kun beskattes i kildestaten.

Også her er der imidlertid en undtagelse, idet bopælsstaten kan beskatte sådanne pensioner, hvis

modtageren er hjemmehørende og statsborger i denne stat, jf. stk. 2.

Bestemmelserne i stykkerne 1 og 2 gælder dog ikke for vederlag og pension, der udbetales af en stat m.v. for varetagelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, som staten driver. I så fald skal bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 finde anvendelse.

Hvis en stat således optræder som erhvervsdrivende, er den undergivet de samme regler om beskatningsret til løn, bestyrelshonorarer og pensioner, der gælder for private erhvervsdrivendes ansatte.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med OECD-modellen.

Artikel 20. Studerende, lærlinge og erhvervspraktikanter.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til OECD-modellen.

Efter denne beskattes studerende og lærlinge ikke i den stat hvor de midlertidigt opholder sig for at studere, af de midler, de modtager fra udlandet til deres ophold eller uddannelse.

Den stat, hvori studierne m.v. foregår, kan altså ikke beskatte beløb som den studerende f.eks. modtager fra forældre eller som modtages i form af udenlandske legater.

Artikel 21. Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter eller andre mineraler.

Denne bestemmelse findes ikke i OECD-modellen, men er medtaget efter dansk ønske; »andre mineraler« er dog ikke medtaget i det danske forhandlingsoplæg.

I OECD-modellen er kun selve udvindingen af de omhandlede naturforekomster dækket, idet det fremgår af artikel 5, stk. 2, at en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes, skal anses for at være et fast driftssted. Det er imidlertid fundet ønskeligt, at også forundersøgelser- og efterforskningsvirksomhed, der ofte involverer betydelige beløb, er reguleret i aftalen.

Ifølge stk. 1 skal den omhandlede virksomhed medføre, at der foreligger fast driftssted i den stat, hvor aktiviteten udøves.

Ifølge stk. 2 gælder dette dog ikke for virksomhed, der udøves i mindre end 30 dage inden for en 12-måneders periode. Denne bestemmelse er fordelagtig i administrativ henseende. Der er i dette stykke yderligere indsat en bestemmelse, der tilsigter at hindre, at 30-dages fristen bliver omgået.